

ה"ט 57152/06 - בת אל עגיב נגד לילי מויאל

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 57152-06 עגיב נ' מויאל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט מוטי כהן
בקשת מבקשת
נגד
משיבה
בת אל עגיב
לילי מויאל

החלטה

בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימת מכח החוק למניעת הטרדה מאימת, התשס"ב 2001 (להלן: "החוק").

רקע

1. המבוקשת הינה עובדת משרד החינוך, גנטת במקצועה בגין עיריה טרומ חובה (להלן: "הgan").
2. המשיבה הינה סבתא לקטין, אשר התהננה בגין במוועדים הרלוונטיים לאירועים נשוא בקשה זו (להלן: "הנכד").
3. לטענת המבוקשת, המשיבה מטרידה אותה במקום עבודתה, ומכפישה את שמה, תוך שהיא מפזרת טענות לפיהן המבוקשת גילתה אלימות כלפי הילדיים שבגן, ואף מתנהלת כנגדה חקירת משטרת עקב כך.
4. לטענת המבוקשת, המשיבה מאימת עליה כי תפגע במקור פרנסתה ובמקום עבודתה, תוך שהיא מתסיסה כ- 300 תושבי השכונה כנגדה בקבוצת הווטסאפ. פרסום בקבוצת הווטסאפ בוצע, לטענת המבוקשת, ביום 20.06.23, ובעטיה הגיעו המבוקשת תלונה במשטרת.
5. המבוקשת טוענת, כי מסכת ההטרדות החלה משום שהמבוקשת דיווחה כי המשיבה תקפה בנוכחותהילד בן 4 תוך שימוש באיזומים וצעקות.
6. המשיבה הכחישה מכל וכל את טענות המבוקשת, ואף עתרה לחיוב המבוקשת בהוצאות ההליך.
7. המשיבה טוענת כי הגם שעברה על כל נספחי הבקשה שהוגשה ע"י המבוקשת, לא ראתה כל איום פיזי או אחר.
8. לטענת המשיבה, לא הכפישה את שמה של המבוקשת, ולשיטתה של המשיבה, לשון הרע, כפי הנטען ע"י המבוקשת, ממשילא אין בו כדי להוות הטרדה מאימת.

9. המשיבה חוזרת ומבירהה, כי לכל אורכה ורוחבה של הבקשה, מצוית טענות שעיקרן בהוצאה דיבה ולשון הרע, ואין כל התיחסות לאיומים או הטרדה מאימת.

10. בסעיף 11 לתצהיר המשיבה, מצינית האخرונה, כי אין לה התנגדות לא לדבר עם המבוקשת שעה שהיא מגיעה לאיסוף נכדה מהגן, וככל שהיא צורך להסתיע גנטית/סיעת אחרת שתמסור לידי את הנכד.

11. לטענת המשיבה, המבוקשת פנתה לבתיה, באמצעות חברותה מהעיריה, וניסתה לגרום לכך שהמשיבה לא תוכל לאסוף את נכדה מהגן.

12. הובהר במהלך הדיון, כי נכד המשיבה יחל לימודיו בשנה הבאה בגין הסמוך לגן בו עובדת המבוקשת, באותו מתחם.

13. בדין שהתקיים היום, חזרו הצדדים על טענותיהם.

דין והכרעה

14. לאחר שיענית בבקשת ובתגובה וכן בריאות שהצדדים הציגו, הגיעו לכל מסקנה שדין הבקשה להתקבל בחלקה בלבד ובאופן מיידי.

15. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: "היא לעיל אדם מפני פגעה בשלות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאימת או שפגע בגופו". החוק קובע בסע' 2 שות חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכללת הגדרה כללית של הטרדה מאימת; והתנהוגיות פרטניות, המנוונות בסע' 2(ב), שבהתகדים אחת מהן עללה הדבר לכדי "הטרדה מאימת". על פי סע' 2(א) לחוק "הטרדה מאימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

16. ההגדירה הבסיסית להטרדה מאימת כוללת שני מרכיבים: הראשון, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; השני, נסיבות הטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלות חייו, בפרטיותו או בחירותו של الآخر או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאימת אין די בכך שהוא יהיה בוגר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתיהיה בו פגעה בגופו או בשלות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו בرع"א 2327/11 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריות) 14-01-56467 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 11.2.2014)).

17. עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרום ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לשנא:

"העליה המוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשוני, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יתריד או יאשים שוב ופגע בשלות חייו, בפרטיותו או בחירותו

או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פנוי עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו ייחדי ובאופן מctrבר, רשאי בית משפט ליתן צו לMINIUT הטרדה מאימת. יודגש כי חוק MINIUT הטרדה מאימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, יש בו הגבלה לא מועטה על חירות האדם, אשר מבקש הצוו רוצה להגבילו. מן הראי כי הפעלת חוק MINIUT הטרדה מאימת, אשר נתונה לסמכתו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליות ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שכוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להישחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

18. כסבירה"ש בוחן, האם יש מקום לעשות שימוש וליתן את אחד המצוים מכוח החוק לMINIUT הטרדה מאימת, עליו לזכור, כי לנוכח זכותו של הנפגע, קיימת זכותו של הפוגע לפי הדין, **ונדרש איזון בין הזכויות**.

19. האיזון החוקתי משקף את התפיסה כי כל עוד מתייחסים לשיח הזכויות, המדבר בזכויות יחסיות באופןין, כאשר כל זכות יוצרת איזון עדין בין הערכים המתנגדים, ולפיכך, בבואה לשקל מתן צו על פי חוק לMINIUT הטרדה, שומה עלי, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה- במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, או יומיים פזדים או הتبטאויות גסות המופצות או המוטחות נגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיימں סיכון אך הוא רחוק מפגיעה בפרטיו או שלמות גופו ונפשו של האדם.

20. ברא"א 11/2327 **פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו), ציין כב' השופט דנציגר:

"זו MINIUT הטרדה מאימת פוגע בזכויות אדם ואין עניין דיון ג דא: צו MINIUT הטרדה מאימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה."

21. על מטרת החוק ניתן ללמידה גם בדברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 2028, ג' באב התשס"א, 23.7.01, בעמ' 769). במבוא לדברי ההסבר נאמר כדלקמן:

"המושג "הטרדה מאימת" או במקורו בשפה האנגלית "stalking", מתייחס לדפוסי התנהגות הכלולים הטרדות ואיוםים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלות חייו, בפרטיו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המctrבר, מקימים גם חשש לפגעה בגופו או בחיו של האדם המטרד.

מרבית המעשים המctrפים יחד לכדי הטרדה מאימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילתית. ...

הטרדה מאימת גורמת לאדם שכליפו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחשות אימה, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איום ועד למשעי אלימות, אונס ורצח".

22. במקרה שבפנינו, ניכר כי עיקרה של הטרדה המאיימת, מכוונת לאותם פרסומים שבוצעו ע"י המשיבה בקבוצת הווטסאף, אשר לטענת המבקשת, מהוות הcupה של שמה. ואולם, בל נוכח, כי פרסומים אלו באו לאחר מפגש טעון בין הצדדים ועל כך אפרט בהמשך.

23. בעניין זה מיקדה המשיבה טענותיה, וכי שחייב להגדיר זאת בא כוחה של המשיבה: "אין טענה או משפט של הטרדה מאימת, יש פה לכואורה טענות לשון הרע" (עמ' 2, מול שורה 12 לפרקtoc Kol).

24. ועוד נטען מפי בא כוח המשיבה (בעמ' 2, מול שורה 21-22) כי "כאשר הגב' משתמש במילה איזומים מיד היא מסבירה שהיא מתכוונת שהיא אמרה שהיא לא תהיה גנטית יותר, כלומר כל מהות הטענות הן לשון הרע וכלשונה פגעה בפרטיות".

25. וכן גם באותו עמוד לפרטוקול, מול שורה 30 נכתב: "הקפתי בעיגולים את הטענות שלה, אלו טענות של לשון הרע. אין אותן אחת שקשורה להטרדה מיימת".

26. וכן המשיבה הסבירה את "פרטומיה" בקבוצת הווטסאף:

"לא הייתה שום הטרדה מיימת לא אימתי עליה, הנכדיה שלי הייתה אמרה להיות עצלה בז' לסתמבר. בגיןה שמעתי שהסיעת מושחתת ויש כל מיני הטרדות, שמעתי מההורים שאצלה עדין השנה, שמעתי שאמור להיזהר לא לлечט לשם כי הסיעת בחקירה, נבהלתி מזה נורא. אין לי שום דבר נגדה, אני נמצאת במטה מאבק, מישמי נתנה לי קשרור ומתמיומי נכנסתי לקבוצה ובאמת מישמי פנתה אליו באופן פרטי ואמרה לי שהוציאה ושתארחך" (עמ' 2, שורות 36-34 ועמ' 3, שורות 1-2).

27. עיון בהודעות הווטסאף שצורפו לבקשתה, מלמד כי המשיבה, אשר נכנסה לקבוצת ווטסאף שאינה חברה בה, וחזרה מספר פעמים במסגרת הودעותיה על כך שיש אלימות בגין וכי "גם הגנט" וכן "עדין הכל הבנתי בחקירה".

28. בר依 איפוא, כי דברים אלו בקבוצת הווטסאף, הביאו להתסעה, ואחת המשתתפות אף כתבה: "מתי יהיה סוף לאלימות בגין ?".

29. ובהמשך לדברים אלו, מוסיף המשיבה וכותבתת "הסיעת, הרוסייה ווותיקה, בחקירה חמודות להטעור, תclf' יתנו זכות להוציא זאת" (הדגשה שלי - מ.כ.).

30. יצוין עוד, כי חרב העובדה שמספר משתתפים הגיעו בניסיון לעצור את המשך פרסום הדברים וכתבו "אם אסור לדבר על הפרשה עדיף לא לכתוב על זה בכלל", השיבה המשיבה "שמעתי הכליל. נכון".

31. ובהמשך מצינית אחת המשתתפות: "אם שמעת ואסור לדבר למה את מדברת" והוסיפה "את נמצאת בקבוצה של 250Hours. אז למה את כותבת את כל מה שת כתבת".

32. ובהמשך מתלהט הדיון, ואחת המשתתפות כותבת: "את בכלל לא מהשכונה הגן לא קשור לשכונה החדשה למה להפיץ שקרים בקבוצה".

33. כך גם כותבת משתתפת נוספת "המטרה שלה היא ברורה וזה לפגוע בצרפת ובכבוד של אדם אחר שלא נמצא בקבוצה ולא יכול להגן על עצמו".

34. ואחת המשתתפת נוספת: "יש סיבה שאתה לא מפסיק להזכיר את הגן ואת לא שייכת אליו ? עד כדי כך שאתה מתנתקת וחרצת לקבוצה ? יש כאן עניין אישי שלך מול הוצאות ? אני רק מעדכנת אותך שאתה ממשיכה גן, גנטית, סיעת זה עילה לתביעת להוציאת דיבבה. לעומת זאת, הבן שלי כן נמצא בגין שאתה מדברת עליו ואני סומכת על הגנטית ועל הוצאות בעניינים עצומות. אם לא מתאים לך תחפשי גן אחר ואל תנסי לפגוע באף אחד".

35. עינינו הרואות, כי כניסה של המשיבה לקובצת הווטסאף, כמו גם חזרתה על הדברים ואופן שהדבר נעשה (האיפה המוטלת על הדברים מחתמת "חקירת משטרת") חרף הודעות משתתפים אחרים לחדר, הוסיפה נופר מיסתורי לדברים, ומלמדת כי כוונת המשיבה בפרסום לא בהכרח נועדה להזהיר את חברי הקבוצה כי אם להטיל דופי בבקשת ולהלך עליה אימים.

36. מבלי שادرש עתה לדון במחאות הפרטומים ותוכנם, ואני נדרש לקבע דבר באי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה 1965, שעה שזו לא המחלוקת שבפני, **אצין כי התרשםתי מעדות המבוקשת, כי היה בפרסומים אלו כדי לפגוע בשלות חייה של המבוקשת (עמ' 2 לפוטוקול, מול שורת 3-1).**

37. אני סבור, כי עדת המשיבה, כי פרסומם לשון הרע כפי הנטען ע"י המבוקשת, ככלAINNO מהו הטרדה מיימת.

38. המחוקק הסמיר את בית המשפט ליתן צו למניעת הטרדה מיימת בקשה רחבה של מקרים, גם כשהלא מדובר באירועים של ממש אלא רק במקרים חשש להמשך פגיעה בשלות חייו של הנפגע. על אף שהפרסומים מהווים גם לשון הרע, הם מצדיקים גם צו למניעת הטרדה מיימת. כפי שנקבע למשל בה"ט 17-06-8252 **שחר עזרא נ' ערן מישורי** [פורסם בנובו] (23.6.17), ניתן צו הטרדה מיימת כשהטרדה באמצעות פרסומים חוזרים, כאשר מדובר בפגיעה של ממש בשלות חייו של המבוקש והפרסום נעשה באופן תכוף ומדובר בפרסומים חוזרים ונשנים. נקבע שם כי: **"על פי לשונו של חוק מניעת הטרדה מיימת ולהשקיתי, במידה מסוימת גם על-פי תכליתו ניתן לכלול בגין המקרים הבאים בגדրיו תכלתו, גם מקרים שבהם בוצעה הטרדה על דרך של פרסומים, לרבות ברשות החברתיות, ובלבבד שיש בהם משום פגיעה של ממש בשלות חייו של המבוקש, בפרטיותו ובשמו הטוב, וכי מתקיים יסוד סביר להניח כי המטריד עלול לשוב ולפגוע בפרטיותו, בשמו הטוב או בשלות חייו ... דומני כי על מנת שתתחזק הטרדה באמצעות פרסומים את בוגלים של דיני לשון הרע ותיקנס להיכלו של חוק מניעת הטרדה מיימת, יש להזכיר כי מדובר בפרסומים רבים חוזרים ונשנים, בתדירות גבואה כך שהצטברותם ומידת האינטנסיביות שלהם גורמת לפגיעה של ממש ביכולתו של הנפגע לקיים שגרת חיים תקינה".** במקורה דן, סבורני כי התקיימו התנאים למתן צו למניעת הטרדה מיימת בהתאם לחוק.

39. אכן, לאור חשיבות חופש הביטוי ועל מנת למנוע עקיפה של הליכים על-פי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965, לא כל פרסום מצדיק הענקת צו למניעת הטרדה מיימת. שהר, בדרך כלל התראפה לפגיעה בשם הטוב היא כספית ולא באמצעות מניעה מוקדמת.

40. יפים לעניינו דברי כב' השופטת דפנה ברק ארץ ברע"א 6861/22 **יוספה ברק טמיר נ' ד"ר שרון אלרואי פריס** [פורסם בנובו] (31.10.22):

"בית משפט השלום הנחה עצמו לאורן בהגידרו את קוו הגבול בין פרסומים הנכנים לגדרי חוק איסור לשון הרע לבין אלו החסומים תחת החוק למניעת הטרדה מיימת. אכן, ביטוי הפוגע בשמו הטוב של אדם עשוי להיות רלוונטי במקרים המתאים להן לחוק איסור לשון הרע והן לחוק למניעת הטרדה מיימת. אולם, בעוד שגבדרו של חוק איסור לשון הרע הבדיקה מתמקדת בתוכנו של הביטוי, על רקע החשש שהוא צפוי לבזות ולהשဖיל את האדם הנוגע בדבר בענייני הבריות, החוק למניעת הטרדה מיימת מmockד שהשפטו הנמשכת של הביטוי על האדם עצמו, בשל כך שהוא מאים עליו או פוגע בשלות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו. על רקע האמור,ברי כי בגיןו של חוק זה יש שימושות רבה לכך שהביטוי"

הוא חוזר ונשנה. כמו כן, וכפי שמעיד עליושמו - החוק למניעת הטרדה מאיימת ממוקד במניעה עתידית ומכאן חשיבותו. אם כן, אין מקום להנחה שמתחיב "סיווג" חד-חד-ערכי של פרטומים כלשון הרע או כהטרדה מאיימת. כאמור, עשויים להיות מצבים שבהם פרטומים יניחו עילה לתביעה לשון הרע (בשל הביזוי כלפי אחרים) וכן ישמשו עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בשל האפקט שלהם על האדם עצמו). לצדדים עשויים להיות מצבים שפרטומים יפלו רק לגדרו של אחד מהחוקים הנזכרים, או אף לא **לאחד מהם**.

41. אין צורך להזכיר במילים בדבר עצמתו והשפעתו של פרסום מהסוג נשוא התקיק דין על שלשות חייה של המבוקשת, שכן מחד, מדובר בילדים קטינים ופערות, והרגשות בקרוב הוריהם לכל פרסום שכזה הינה ברמה הגבוהה ביותר, ושנית - מדובר במקור פרנסתה ושם הטוב של המבוקשת כגנטה.

42. ככל אלו מתווסף עיתוי הפרטומים - תקופת הקיץ בה מכךלים ההורים את צעדיהם לקרה רישום והכנסת ילדיהם לגני הילדים בשנת הלימודים הבאה.

43. אלו כולם מלמדים על פוטנציאל הפגעה המשמשי של המבוקשת, על כך שפרטומים מעין אלו, טומנים בחובם פגעה ותחושת איום על עתידה המזcou. מעדותה בפני בדion התרשםתי, כאמור, כי אלו פנוי הדברים.

44. לא נעלמה מעני העובדה, כי בעוד בסעיף 2 לתקירה טעונה המשיבה כי "כמעט ולא מכירה אותה ולא דיברתי אליה בכלל", בעודותה בבית המשפט הזכירה המשיבה ארוע במסגרתו נתען כי המבוקשת מסרה לה את נכהה לאחר שנפל, אף הכפישה את המשיבה (עמ' 3, שורה 9), ובהמשך מוסיפה המשיבה כי המבוקשת אף תקפה אותה וצעקה עלייה בפני כל ההורים (עמ' 3, שורה 12).

45. מכאן, שגם לשיטת המשיבה, בין המבוקשת למשיבה קדם "פגש" טעון, ומכאן שלא ניתן להתעלם מפוטנציאל התלקחות עתידי.

46. חרב ניסיין מצד בית המשפט, לא הושגה הסכמה לממן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת.

47. בנסיבות העני, ובשים לב לעובדה שנכחלה של המשיבה צפוי ללמידה הלימודים הקרובה בגין הסמור לגן בו עבדת המבוקשת, הממוקם באותו מתחם מחד, ומайдך, זכותה של המשיבה כסבתא לאסוף את נכהה מגן, לא מצאתו לנכון להורות על הרחקת צד אחד ממשנהו.

48. לאחר שערכתי את האיזונים הנדרשים בין זכויות הצדדים, מצאתי לנכון ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לפיו **אני אוסר על המשיבה :**

א. להטריד את המבוקשת בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתה ובמקום העבודה;

ב. לאיים על המבוקשת בכל דרך, בין יישורות ובין באמצעות אנשים אחרים;

ג. לבלוש אחר המבוקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנעווותיה ומעשהיה, או **לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת;**

ד. ליזור עם המבוקשת כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר בין במישרין ובין בעקיפין ;

49. הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.

המציאות תמציא ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ב تموز תשפ"ג, 11 יולי 2023, בהעדר הצדדים.